شکرگزاری و پیامد آن در زندگی از منظر امیرالمؤمنین علیه‌السلام

فاطمه پروین پور[۱]، دکتر علی تولّائی[۲]

۱-کارشناس ارشد نهج‌البلاغه، دانشگاه یزد

۲-دانشیار دانشگاه یزد

چکیده

شکرگزاری و امتنان در برابر مواهب و نعمت‌های خداوند از جمله ویژگی‌هایی است که در آموزه‌های دینی مورد عنایت قرار گرفته است. وصف شکور و ویژگی‌های افراد شاکر در بیانات امیرالمؤمنین علیه‌السلام به وفور دیده می‌شود. رویکرد نوشتار حاضر تبیین این ویژگی از دیدگاه ایشان است. به انگیزه‌ی پاسخ به این پرسش که جایگاه وصف شکر در زندگی کجاست و پیامدهای آن چیست؟ چرا که امیرالمؤمنین علیه‌السلام این ویژگی و نیز دارا بودن روحیه‌ی قدردانی از همسر را از معیارهای انتخاب همسر عنوان می‌فرمایند. از این رو سپاس‌گزاری هم به لحاظ رویکرد معنوی و هم به لحاظ رویکرد اجتماعی کارکرد دارد. به لحاظ رویکرد معنوی استفاده از نعمت‌های خداوند در راستای اهداف بندگی، به نوعی شکرگزاری محسوب می‌شود. که دستاورد آن فزونی نعمت است و از طرفی وجوب آن محرز است. به لحاظ رویکرد اجتماعی نیز، رضایت زوجین و در نتیجه تداوم زندگی مشترک را سبب‌ساز است.

واژگان کلیدی: امیرالمؤمنین علیه‌السلام، شکرگزاری، انتخاب همسر، نعمت، قدردانی.